

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput XXII. De nece Imperatoris Valentiniani Junioris, & de tyrannide
Eugenii. Item, de praedictione Ioannis monachi in Thebaide.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

διεῖσιν ἐπειδὴς μάλα θεωφρόνως, ιε-
ρῶν παρθένων ἥγεμονίην εἰσέπει νῦν πολλὰς
περιέναι ἐπιθύμους, τὸν δὲ ματεώναν πα-
τέλλεται αὐτὸν Φερετάσας ήθος.

A Vixitque sancte admodum ac religiose, factarum Virginum magistra : quarum pleraque adhuc superstites esse accepi, moribus Matronæ magisterio haudquam indignis converstantes.

KεΦ. κε.

Περὶ τὸῦ αἰδεῖσθαι τελευτῆς ἡ καλεντιτίσαιε πὲ τέος βασταλίσεως οὐκ
ἴμηται, καὶ ποτὲ τὸ τυραννιστικόν εἰσιγνώσκει τοῦτο τῆς φροφοτείας
ταύτης πὲ οὐδεποτέ μοιογένη.

CAPUT XXII.

*De nece Imperatoris Valentiniani & junioris,
& de tyrannide Eugenii. Item, de pre-
dictione Ioannis monachi in
Thebaide.*

Καὶ ὁ μῆδος δέσποιντος, ἐνειρήνη τὸν αὐτὸν
καὶ δέχοντες ιδύων, ἐν τέτοις ε-
πεδάσεις, καὶ Ἐπιμελῶς μάλα τὸ θεῖον
ιθερόπουντεν ἐν τάχῳ δὲ αὐγέστερον¹⁾ γαλενί-
νανὸς ὁ βασιλεὺς αὐχόντι δυτικώνεναι
ιένετο ἢ ταῦτα αὐτοὶ καθίστησαν τὰ τε-
κόντιν διὰ τὸν θαλαμηπόλιν εὐνέχων,
ἄλλας τέ πινας τῷ εἰς τὰ βασιλεῖα, καὶ δέ-
σποιντον τὸν Ἐπί τῷ αὐτῷ σερβιματων
τελεγυμφύρον καθόπι πατερῷ τοι τὸν οὐρανὸν
φει τὴν δέρχην, καὶ τοὺς πολλὰ τῷ ἀκε-
ριοῖς δοκεῖσιν καλεπταίνοντα οἱ δέ, αὐτὸν
ιγένεται αὐτόχθονες εἴας θύμεατο, ὡς Ἐπι-
χερῆτα ποιον καὶ δέοντα σὺν τῇ πλησίᾳ,
καὶ καλυνόμενον· καὶ τέτε χάριν, καὶ κατα-
ξισταί τοι, ὅπι βασιλεύων, μη συγχω-
ρεῖτο ποιεῖν ἀβέλετο²⁾. Φασί γε μὲν τέτοιο
τεμεράκιον εὐχρέα σώματος, καὶ, βασι-
λικῶν τρόπων δρεῖται, οὐτερφυνός δόξαι τῆς
γεμονίας αἴξιον, καὶ οὐθὲ μεγαλόψυχος,
δικαιοσύνη οὐτερβαλέας τὸν αὐτὸν πάλερα,
απαρῆλθεν εἰς αὐθορας³⁾ καὶ ὁ μὴν τοιετος⁴⁾ αὖτις
αὐτὸς τέθνηκεν εὐγένιος⁵⁾ δέ περ φύχιος δια-
κεύμην⁶⁾ τετιγόδυμα τῶν γειτανῶν, ἐπε-
ποδά τῇ δέρχῃ, καὶ τὰ σύμβολα τοῦ βασι-
λείας αὐτοφέννου⁷⁾. οὗτος τοῦ Ἐπιχερήματος
αποθαλλὼς κεδύστηκεν, οὐαγόρευθε λόγοις
αἰθρώπων εἰδένει τὸ μέλλον οὐτιχναμένων,
οὐαγοιοις τισὶ καὶ πτασιοποιίαις, καὶ κατα-
τινθεσέρων⁸⁾ εἰπεδάσεις δὲ τετιαστα
αποτέ πολλοὶ τῷ σὺν τέλει φωμαίσιν, καὶ
φλαβιανὸς τότε ψηφαρχος⁹⁾, αὐτῷ ἐλλόγι-
μοθ, οὐαφει τὰ πολλῆκα ἔχεσφρων εἴαιδο-
κον¹⁰⁾. τερεστίς τοι τὰ μελλονταί αἰκενεῖν
λογούμην¹¹⁾. Ἐπιστητην τωντεδαπτης μαν-
τικας ταῦτη γραμματα τὸν εὐνέων ἔπειτε

AC Theodosius quidem, cum Orientis Imperium pacate gubernaret, his rebus intentus erat, & Divinum numen sedulo venerabatur. Inter ea vero nuntius adfertur, Imperatorem Valentinianum laqueo interisse. Quo mortis genere per cubicularios Eunuchos extinctus fuisse dicebatur, instigatis aulicis quibusdam, ac præcipue Arbogaste Magistro militiae, eo quod illum in regendol Imperio, paternæ virtutis æmulatorē viderent; nec iis quæ ipsi placuerant acquiescentem. Alii dicunt, eum sibi ipsi manus intulisse, propterea quod cum in ætate fervore, quædam præter jus & æquum aggredieretur, proximi ipsum prohiberent; atque idcirco cum ulteriori vivere noluisse, quod cum Imperator esset, ea quæ volebat agere nequam permitteretur. Fertur porro hunc adolescentem, ob decorum corporis, & ob regiam indolem ac virtutem, Imperio dignissimum exstitisse; & magnitudine animi ac justitia patrem ab illo potuisse superari, si ad virilem ætatem pervenire ciliuisset. Atque hic quidem, cum ejusmodi esset, tali exitu periit. Eugenius autem quidam, haud sincero animo erga religionem Christianorum affectus, Imperium invasit, ejusque insignia sibi assumpsiit. Sperabat autem se principatum firmiter retentrum, inductus verbis quorundam hominum, qui se futura noisse jaçabant, ex victimis quibusdam, extorumque inspectione, & observatione siderum. Cui superstitioni addicti erant eo tempore, tum alii plures ex Proceribus Romanorum, tum Flavianus Præfectus Prætorio, vir eximius, & in republica gerenda prudentissimus; & qui insuper omnium divinandi artium peritus, res futuras certissime prænoscere putabatur. Hac enim ratione præcipue Eugenium impulit,

ut bellum pararet, Imperium fato ei A*eis πόλεμον αθλαπιδάσας*, *μοιράζονται*
vai από τὴν βασιλείαν ιγνειούμενο, *καί νίκην Ἐπὶ τῇ μάχῃ συμβούσας*, *καὶ μελέσην*
τῆς χεισιανῶν θρησκείας καὶ εὐθυμίας, *μητραὶ*
ταῖς ταῖς ἐλπίσθυκολεύμην, *πλείσηγα*
ρεσελιὰν, *καὶ τὰς τῷτοι τῆς Ιταλίας πόλεις*,
ἀς οἱ ρωμαῖοι ιελίας ἀπεισ καλέστι, *πολ*
πολαλαβῶν ἐφρέρει, *οἰς ἐν τοις μίαν πάρα*
δον ἔχσας, *ἐκαλέρωθεν τεφρεγήματας*
λοπρρώδεις καὶ υψηλάτοις ὄρεσι. *Θεοδοσίῳ*
ἡ διανοεύμην, *πᾶντας τὴν διπέμποντέν*
τεργεσατον πόλεμον, *καὶ πότερον ἐπὶ αὐτοῦ*
χωρεῖν δεῖ, *η Ἐπόντα φέμην*, *εγκατέ*
τέττα συμβέλω χεισαδὸς Ιωάννη τὸ ἐπι
εαίδι μοναχῷ. *οὐν τοῖς τεργεσατον εἰρήνη*
Ἐπιφανέστον τελικόδε θνέτης ἐπὶ γρα
τῆς ἐθμένων Κέντρομον, *οἰς πιστὸν αὐτῷ*
ἐν τοῖς βασιλείοις ἐννέχων, *πέπομψε*
ἄγυπτον, *εἰ μὴ διωαλόν*, *αἴσιοναίσιον* *εἰδε*
αθλιήσασιο, *τὸ πεπλέον μαζεῖν καὶ μ*
εἰς Ιωάννην αθλαγήμενο, *δόκεται*
τὸν βασιλέα ἐλθεῖν ἐπανελθων δέ, μῆσα
εἰπεῖν, ἀντὸν μηκόσει τὸν πόλεμον, ἐκαβε
τατὸν τύχωνον, μηδὲ τέλος οὐτοίς οὐταί
ταλαδέα τὸν βίον ἀμφότερον ἐπιλέπ
τέλος ἔδειξεν.

CAPUT XXIII.

De exactione tributorum, & de statuis im-
perialibus Antiochia dejectis, &
de legatione Archiepi-
scopi Flaviani.

Inter haec ob imminentis belli necessitatem, Magistratus quibus id cura erat, ē re publica viuum est, ut tributa solito graviora à Provincialibus exigentur. Hanc ob causam ad seditionem concitatus Antiochenorum populus, statuas Imperatoris atque uxoris ejus dejectis, & fune injecto per urbem traxit, contumeliosa insuper verba adjiciens, sicut à multitudine exacerbata fieri solet. Porro cum Imperator multos Antiochenorum interficere ob id vellet, ad solum ejus reirumorem plebs obstupefacta est. Iamque sedato furore, ipsos facti penitebat: & quasi mala qua nunquam adfuerat, gemitabant omnes

Κεφ. ιγ'.

Περὶ τῆς εἰσῆρσης τῆς Φόρων, καὶ τῆς καθαιρέσθετος ἀπο-

χειροβασιλικῶν ἀνθρακῶν, καὶ τῆς ἡρακλειανοφανεί-

τος ποτεστείας.

EN τέττῳ ἡ διὰ τὴν χεισίαν τὸ πόλεμον
 ἔδοξε τοῖς ἀρχεστοῖς οἰς τέττα μέλει,
 πλέον τὸ τέλος εἰσθότων Φόρων εἰσπρέπει
 οὖν ταῦτα λεγεῖ. Ἐπὶ τέττῳ ἡ σαστάσιος ὁ
 συεια τῶν αἰνιοχέων δῆμος, καὶ τὸ βα-

λέων αὐθούσιας καθεῖλε, καὶ τῶν γυμνῶν
 καὶ χοινῶν τεργάφας, εἰλκεσίας εἰς
 ταῦτα καλεπταίνοντο πλήθες, μετεπέ-
 αφίεις φωγάς ἐπειδὴ πολλεῖς αἰνιοχέων δι-
 φθείρει διενοείτο, καὶ πέσει μάνιον τῷ φό-
 μησι κατεπλάγη τὸ πλῆθος καὶ πανδαι-
 νοι μαίνεται, μετεμελέτησον καὶ μετεπί παρ-
 σι τοῖς αὐγετολομένοις κακοῖς, εἰσειν τε τοῦ